

Heinrich Rahn

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne I.U.D. & Prof. Ad Exequias Quas ... M. Petro Stappenbeccio, Civi & Praefecto templi Jacobaei laudatissimo Vidua maestissima paratas cupit Omnes omnium ordinum Cives Academicos amanter invitat : [P.P. ad d. III. Iunii anno recuperatae gratiae MDCLI.]

Rostochii: Kilius, 1651

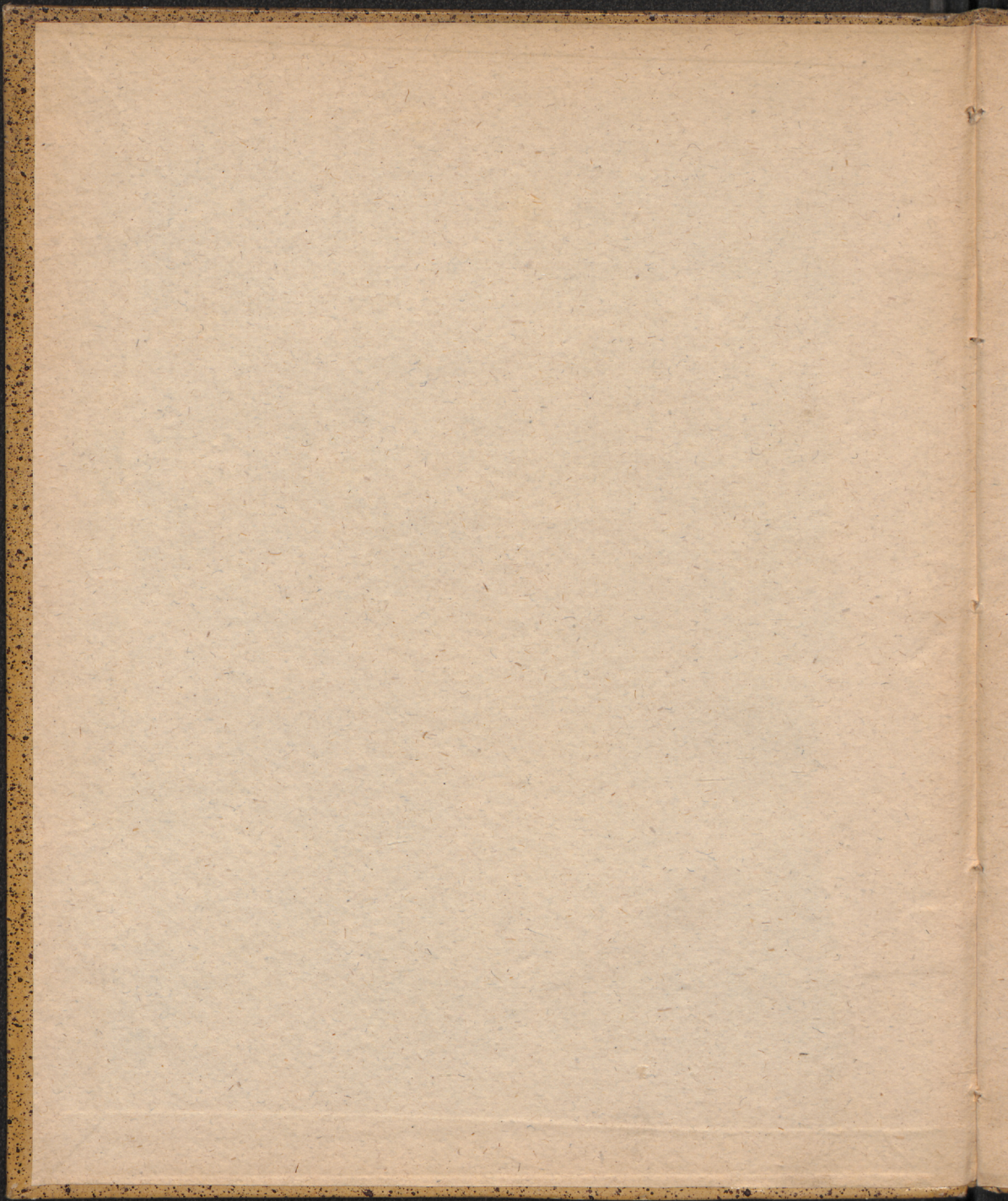
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774675292>

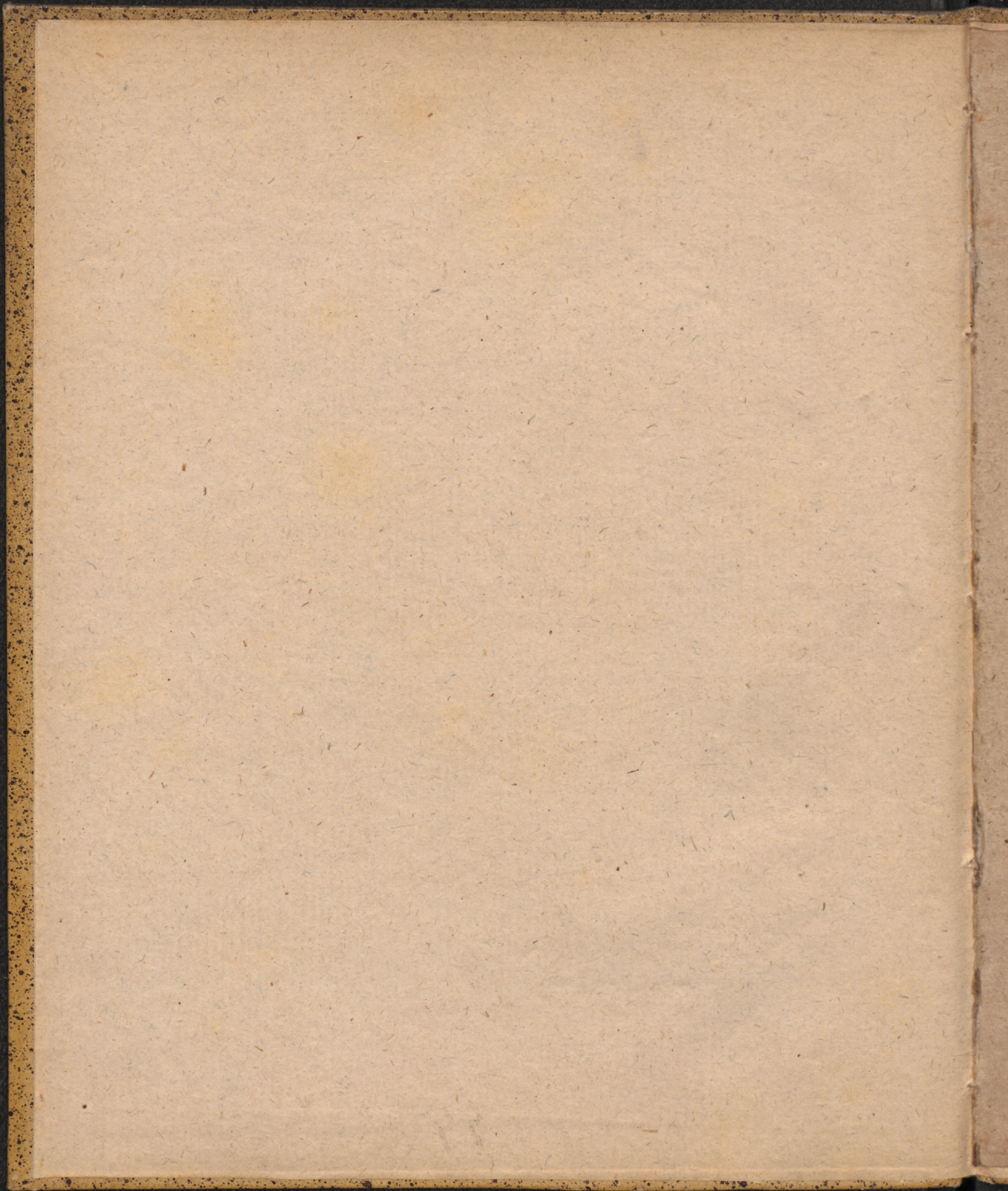
Druck Freier Zugang

Rahne, H.,
in
P. Stappenbeck.
Rostock, 1651.

35

82
PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICVS RAHNE

J. U. D. & Prof.

Ad Exequias

Quo

VIRO

Eruditissimo Spectatissimoq;

M. PETRO STAP-
PENBECCIO,

Civi & Præfecto templi Jacobæi

laudatissimo

Vidua mæstissima

paratas cupis

Omnes omnium ordinum Cives Acade-
micos amanter invitat.

ROSTOCHII;

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M, DC. LI.

ROSTOCK

1700

RECTOR

Inventio...

HENRICHVS RAPHNE

MDCC...

...

...

...

...

M. PETRO STAP

...

...

...

Vidua...

...

...

...

...

ROSTOCK

...

...

Uod minatus haectenus est,
id verò expatruvit tandem vir præ-
stantissimus doctissimusq; M. PE-
TRUS Stappenbeck / dubiumq;
hunc vitæ mimum delusit tandem,

abiitque

Illuc, unde negant redire quenquam.

De quo, CIVES NOSTRI, ut rectius vobis con-
stet, tenendum est, eum natum esse Stralsundî
anno clò lbc XVI d. XIX, Augusti ex honestissi-
mis Parentibus; Patre viro plurimùm reverendo
atq; doctissimo M. ARNOLDO STAPPEN-
BECCIO Superintendente & Ecclesiæ apud Stral-
sundenses Jacobæ Pastore vigilantissimo meri-
tissimoq; ; matre CATHARINA Berens / foemi-
na optimâ. Avum paternum habuit PETRUM
Stappenbeck / pistorem ejus loci, virum integer-
rimum ; aviam paternam ANNAM Xenicken.
Avus maternus ei fuit JOANNES Berens /
Civis ac cerevisarius apud Stralsundenses
spectatissimus ; avia materna MARTHA
Eilen / matrona singularis exempli. Literis ma-
ture traditus, rudimenta in schola patria fecit.
Cum Parens ejus anno clò lbc XXIX. d. X, Au-
gusti è vivis decessisset, apud matrem viduam

A 2

com-

commoratus est tantisper, donec consilio propinquorum Wismariam studiorum gratiâ amandaretur. Ubi conatibus maximis & omni contentione nervorum sub eruditissimo clarissimoque M. NIGRINO Scholæ istius Rectore tum temporis dignissimo id unicè egit, ut Deum, ut præceptores coleret, amaret, ac pro ingenio, quod ei amœnum contigerat ac elegans, studia sua diligenter haberet. Heic cum annos quinque exegisset, in nostram Academiam vigesimo ætatis suæ anno venit, ubi nihil mutavit ab antiquo suo, sed ita se semper gessit, ut probari ab omnibus, nemine justè culpari mereretur. Studiorum enim in Collegiis tam publicis quàm privatis diligens erat, nullamque unquam occasionem discendi prætermittebat. Ad hoc præceptores debitâ observantiâ colebat usque, Commilitonibus verò suis suaviter concorditerque convivebat. Peracto sesquianno, ob decumanos illos belli fluctus, quorum meminisse horret animus, domum revocatus est, ubi aliquantisper hæsit, donec in Academiam Regiomontanam instinctu & monitu Suorum excurreret. Cumque isthic locorum pestilentia gravis incidisset, discedere coactus iterum fuit, nostrumque in Rosetum rediit, in quo cum anno 1642, d. 8. Decemb. publicum Philosophicæ eruditionis, quam sibi comparaverat, testimo-

Simonium, lauream Magisterii impetrasset, in
Theologiæ studia se totum dedit, atq; in eo ge-
nere & sedulo se exercuit, & multum profecit.
Philosophica pariter atq; Theologica Specimina
tam disputando quam concionando publicè lu-
culenta heic edidit, eaq; tractavit, quæ me-
liorum plausum facile consequuntur. Matre
mortuâ domum vocatus, & ipse malè habere cœ-
pit. Cumq; languores & infirmitates corporis
magis indies magisque augmentum fumerent,
consilio medicorum iter aliquod valetudinis
gratiâ suscipere decrevit. Anno igitur clō lōc
XLVI. in Poloniam & Borussiam concessit, &
lustratis nobilioribus plerisq; urbibus Thorun-
nium tandem se contulit, ut quæ in colloquio il-
lo tempore habito agerentur coram curatius ob-
servaret. Inde ad nos denuò rediit, Deoq; ita
disponente & volente, anno clō lōc XLVI, d. XV.
Aprilis, legitimis nuptiis in matrimonium sibi
juxit lectissimam & florentissimam virginem,
ANNAM, viri Prudentissimi ac Spectatissimi
MICHAELIS *Lassrenzen* / Senatoris in hac Re-
pub. gravissimi filiam. Quicum hætenus eâ con-
cordiâ, eâ conjunctione animi vixit, quanta o-
ptari unquam votis, & non nisi ab absolutissima
laudis conjugibus præstari potest. Putasses, u-

nam mentem in duobus divisam fuisse. Magnum equidem & unicum maritorum bonum, ex quo non tantum ad ipsos maximus modus gaudii, sed & cognatos amicosq; redundat. Ita enim & Ulysses, apud Poëtarum, imò & Sapientum principem, Homerum ait :

— *nil pulchrius est meliusq;*

*Quam cum vir mulierq; suam concorditer unâ
Ætatem degunt. in quo dolor hostibus horum,
Sed sit gaudium amicis.*

Liberos sustulit IV, & quidem anno clō Iōc XLVII. d. XXII. Augusti, filiolarum ANNA M CATHARINAM : anno dehinc clō Iōc XLIX. d. IV & V. Aprilis ARENDEN & MICHAELEM gemellos, qui verò jam olim rebus humanis excesserunt, & præivere patrem. An. clō Iōc L. iterum filiolum, cui nomen PETRI inditum fuit, Conjugium felix & fœcundum & per ipsum quinquennium, aut quod excurrit. Corpus, uti diximus, aliquot abhinc annis, circumgestavit caesarium, & quanquam Medicorum auxilia adhiberentur, ab ineunte tamen hoc anno infirmitates, quibus obnoxius erat, adeò invalere, ut ne pedem extra domum efferre potuerit. Cùm itaq; videret, sibi diuturniorem in vita moram esse non posse, id præcipuè studuit, ut rectè moreretur,

tur Quâ in re ut magnum momentum positum est, ita frigidè equidem tractari non debet. Nemo enim nisi semel moritur. Atq; idcirco cavendum diligentius est, ne quid erroris ac hallucinationis interveniat, cum id deinceps emendari non possit. Accersito itaq; ministro verbi confessus serio dolorem suum est, quem intra animum de malè commissis conceperat. Firmatus deinde sacris oraculis, & dape cælesti refocillatus, totum ad obeundum fatum ultimum præsentis animo sese accinxit. Die XXX. Maji circa horam octavam matutinam placidè pieq; diem suum obiit. Pertæsus rerum humanarum solvi unicè, & quem professus hæctenus, CHRISTO suo associari optavit. Cujus quidem aspectu nunc ille totus fruatur, & undiquaq; iis circumfluit gaudiis, quæ nec verbis exprimi possunt, & soli pii sentiunt. Nemo enim admittitur, nisi qui salutarem crucis tesseram secum apporat. Quam qui confregit, ille jus hospitii ibi non habet. Fuit veræ pietatis studiosus perquam diligens, & veritatis maximè amans erga pauperes benignus Agebat candidè cum omnibus, & nihil minus noverat quàm vendere fumos. Nam hodiernas istas artes, quibus mirificè sibi placent nonnulli, versuti magis ac callidi, quàm prudentes homines &, quod tantopere audi-

audire cupiunt, Politici, plane detestabatur, & alienas existimabat animi sui ingenuitate, eoq; nomine omnibus charus æstimatus, & omnino dignus cui Præfectura templi Jacobæi committeretur, quã etiam summa cū fide ac cura pro viriū suarum portione hæctenus administravit. Quod restat, Deum ter optimum rogamus, ut afflictissimam Defuncti conjugem erigat atq; roboret, ut hoc cælitus immissum malum patienti animo ferat, atq; adeo cogitet, non mortem, sed profectiorem esse. Omnes eodem tendimus; & felix, qui sine naufragio ad hunc portum appellit.

Vestrum verò, CIVES ACADEMICI, est, ut exequiis frequenti officio intersitis. Efferetur ad horam I. postea, & indormitorium suum,

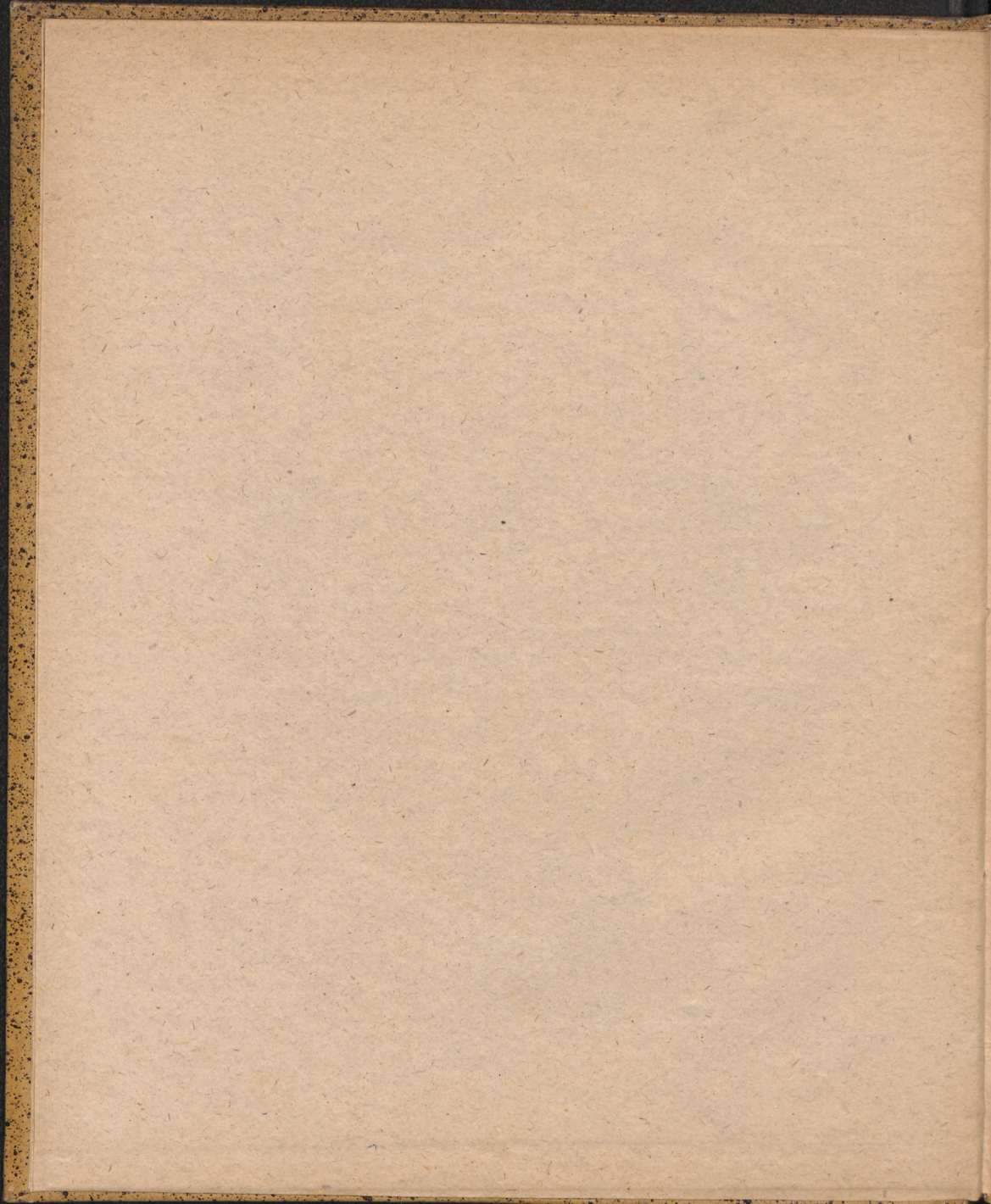
— *Portum (ut ille ait) corporis*

Ubi, remissâ humanâ vitâ, corpus requiescat à malis,
inferetur. P. P. ad d. III. Junii anno recuperatæ gratiæ cl. l. c. LI.

Conventus fiet ad H. I. in ead.

S. Jacobo sacra.

stimonium, lauream Magisterii impe
Theologiae studia se totum dedit, at
nere & sedulo se exercuit, & multum
Philosophica pariter atq Theologica
tam disputando quam concionando
culenta heic edidit, eaq; tractavit
liorum plausum facile consequuntur
mortua domum vocatus, & ipse male
pit. Cumq; languores & infirmitat
magis indies magisque augmentum
consilio medicorum iter aliquod
gratia suscipere decrevit. Anno ig
XLVI. in Poloniam & Borussiam
lustratis nobilioribus plerisq; urbib
nium tandem se contulit, ut qua in
lo tempore habito agerentur coram
servaret. Inde ad nos denuo rediit
disponente & volente, anno clc lxx
Aprilis, legitimis nuptiis in matrin
juxit lectissimam & florentissimar
ANNAM, viri Prudentissimi ac S
MICHAELIS Laffrenken / Senatori
pub, gravissimi filiam. Quicum hact
cordia, ea conjunctione animi vixi
ptari unquam votis, & non nisi ab al
laudis conjugibus praestari potest.

A 3

